

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

lesu Christi Annus. M.D.XLIII. Sancti Patris Benedicti. M.LXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

Bernardus
abb. Alt-
sch. Super

Moritur hoc ipso anno Bernardus Abbas Superioris Altaichij, Vir Disciplinæ Regularis promotor singularis, qui præter egregiæ Virtutis laudes eximias, magna rerum gerendarum dexteritate valuit, rarâ peritiâ, quàm cum agendo, tum scribendo, omnibus numeris comprobavit. Nec minore Virtutis fama. Theodoricus Abbas Abdinckhofensis, hunc ipsum annum supremum habuit, qui juxta ab admiranda omnino eruditione celebratus fuit. *Ex Monumentis eorumdem Monaster.*

IESU CHRISTI ANNUS. M. D. XLII.
Sancti Patris Benedicti. M. LXII.

V. Gregorius
in Cortesi-
is Cardini-
nalis.

Merito suo, extra invidiam omnem, & supra famam erectus hoc anno Venerabilis Dominus Pater Gregorius Cortesius ex Monacho & Abbate Sanctissimi Patris nostri BENEDICTI de Padolirone, eminentissimo Dignitatis gradu sublimatur, & sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Titulo S. Cyriaci in Thermis à Paulo Tertio Farnesio creatur, honorem illum multo magis ipse, sapientiæ, doctrinæ & vel maximè integerrimæ vitæ fama exornans, quam ipse à purpura ornari potuerit. Stupente ad exempla Cardinalium nostrorum Romanâ Urbe, cum, velut in Canobio mortui mundo, cognatorum promovendorum nullam curam admitterent, & cum etiam maxima pro bono publico molirentur, ea tamen palam minime jactarent, nec plausum populi quærerent, contenti acta sua Numini probari, & sanctam Matrem Ecclesiam, magnis & arduis laboribus demereri. *Vid. Hieron. Platus, Chaconius, Panvinus, Arnoldus Duacenus, &c.* Sub idem tempus renunciatur Episcopus Cardinalis Tusculanus Philippus noster della Camera, Episcopus Bononiensis ex Monacho Corbeienfi, de quo jam supra. *Vid. Ciacon Panvin. Claud. Robertus, Chenu & alij.*

Claret magnis Virtutibus, & efflorescit in Monte Oliveti Venerabilis Vitus à Prato Generalis sacræ familiæ nostræ meritissimus, qui quanti à Numine ipso fieret, insigni hoc ipso anno prodigio patuit, cum in validum exardescens incendium Archisterij illius Sacrarium, ipso pro arâ maxima in preces effuso, ignes haud aliter arque

aqua extinguerentur. Fuit Vir vitæ rigida, somni cibi que parcissimus, expertissimus olim Magister. Novitiorum.

In Gallijs adolescit felicissimè Benedictinaram Monialium strictior reformatio, & tali quidem successu, ut splendoribus illecti & illustrati maximorum etiam Principum animi, tantæ sanctitatis exempla non solum mirarentur, sed & filias charissimas ipsam instituendas traderent, imo in vitis parentibus & cognatis, nobilissimæ quævis tam Nobile Regum Regis servitium in eisdem exambirent, & tennerrimæ puellulæ tantum vitæ rigorem summa generositate complexæ, nullam omnino dispensationem admitterent, & tenui non solum victu, sed crudo omnino & rustico, humilique vestitu contentissimæ, in omni abjectissimarum Ancillarum contemptissimo labore & servicijs maximo sese animi solario occuparent, quin & de viliori piè contenderent. Eas inter hoc anno Guillemetta de Bonvallet, cum S. Petri Rementi Canobio decennium præfuisset seque exemplar Virtutum omnium sese omnibus præbuisset, honore, ut videtur, ultro se abdicans, subelle eligens magis quam præesse, votis eligentium variantibus prodijt denique humillima omnium, etsi genere sublimissima, & ad hoc ipsum Reformationis studium mirificè affecta, serenissima Princeps Renata Lotharingæ Ducissa, Claudij Guisæ Ducis & Antonettæ Borboniæ Regij sanguinis matronæ lectissima & dilectissima filia, è Monasterio Fontis Eberhardi sive Ebraldi, cujus Priorissam agebat, postulata, è quo tamen loco ante quadriennium dimissa non est, quod & illi necessaria videretur, de qua postea fusius agemus. Ipso anno extinguitur Lambertus à Falckenburg Abbas S. Mathiæ apud Treverorum urbem, Reformationis promotor egregius, idem non minus eruditione, quam vitæ integritate spectatissimus.

IESU CHRISTI ANNUS. M. D. XLIII.
Sancti Patris Benedicti. M. LXIII.

Inter Illustrissimos genere & virtute Orbis universi, & sæculi hujus ex Ordine Benedictino amplissimo viros, excellit atque exsplendescit vel maximè

Reformatio
Monialium
in
Gallijs.V. Renata
Duc. Lo-
thar. mon.Lambertus
Abbas S.
Mathiæ.

M

mè

V. Benedi-
ctus de Toco
Montfer-
rat.

mè hoc ipso anno P. F. Benedictus de Toco, illustrissimo ortus genere & parentibus, ex Regum Albanæ sive Epiri & Georgij Scanderbegi sanguine & cognatione & ultimorum Orientis Imperatorum descenditibus. Idem Imperatori Carolo V. familiariter dilectus, atque in Aula ejusdem Pincernarum Principis munere functus, qui summa omnium cum admiratione, florentissimis valedicens rebus, & felicissimum DEIPARÆ Domicilium, Archisterium Montis Serrati ascendens, ibidem devotissimè exambijt, & tanquam Tyrunculus Christi sub auspicijs Archiducis nostri Benedicti, miles agone probationis generosè exacto hoc ipso anno solemnissimè Monachum professus, ita se omnibus probavit, ut omnes vinceret singulari animi demissione, tanta se morum Religiosorum commendaret gratia, ut nihil ipso gratiosius appareret; ea apud omnes æstimatione, ut ad amplissimos deinceps honores & ad diversas omnino Episcopales Cathedras expetere ac promoveretur. Et hunc quidem pro sexcentis alijs ex Nobilitate damus, qui in solâ Congregatione Montserratensi & Vallisolerana Hispanica, ut alias Galliæ, Italiæ &c. taceamus, cucullum amplissimis honoribus & generis dignitati longè anteposuisse: quorum in hodiernum usque diem, sola Hispania tot tantisque potest producere, ut jure merito sequutura posteritas obstupescat super tanto, tantorum sæculi contemptu & neglectu, & tantam Benedicti cuculli & gratiam & gloriam suspicere cogatur & nunquam satis demirari. *Antonius de Jeyes, alijsque rer. Hisp. script.*

In Anglia mira rerum mutatio, invalescente non pederentim, sed de repente infinita, quali rupto non uno sed multo aggere, sectarum multitudine, Regnum olim sanctissimum & felicissimum, non tam inundantium, quam demergentium, ipso Rege in terrima prolapsa scelera, & cum Ecclesiam porro audire profus recusaret, consilia à talibus petente, quos ipse noverat & falsus erat, inferni larvis nequiores; à quorum aliquo, cum & matris & filia thorum exambiret, & qua conscientia id fieri posset sciscitaretur? Facillimè id fieri posse, au-

Henrici
VIII. Regis
impuden-
tia.

dijt, nec ulteriore dispensatione, quam si in prandio gallinâ, in canâ pullo gallinæ ejusdem vesceretur. Nec sapientius Regis responsum fuit. *Et tu optimus meus eris in Inferno Vicarius;* quasi vero novus hic Papa, possit profè dispensando in Inferis Vicarium substituere. Longè aliter nostri, tot millia Generosissimorum pro Christo & Romana Ecclesiâ Fide exulum, qui rebus exuti omnibus, in summa egestate, nuditate, fame, siti, pro pellimè tamen merito Rege DEUM precari nunquam intermittebant, & vix ex tot millibus videas, qui impijs sese editis accommodaverit, nedum tot artibus sectariorum cesserit, vel manus dederit iniqua suadentibus; cum vice versa, qui Angliâ non excefferant, ad Apostolica conversi munia, periclitanti toto Regno rei Catholice, summo cum vitæ discrimine, consulere pro virili laborarent, multos jam seductos revocarent, ambiguos consolidarent, constantes roborarent, invictos per omnia Christi pugiles se comprobarent, interim in extrema rerum angustia, nescij ubi de nocte caput reclinarent, panem qstiatim quærerent & rogarent, DEUM tamen laudare, nunquam desinerent, suisque peccatis imputarent, quos cœlum ipsum in tanto tam ardui certaminis agone reverebatur. *Ex Reynero, Sanderò, & diversis rerum Anglic. scriptoribus.*

IESU CHRISTI ANNUS. M. D. XLII.
Sancti Patris Benedicti. M. LXIV.

Turbatis aequè in Germania quam Anglia rebus, per Cæsaris maxime, Gallum armis petentis absentiam, nimis quantum Hæresum invalescit insolentia, & quotquot ferè à summo Ecclesiæ capite sive falsis abalienati persuasionibus, sive scandalis offensus realibus Cleri & Catholicorum, tot etiam, pro suo quisque capite, nova ausi, in hoc uno concordēs, ut omnipem juratam in Baptismate & debitam Romanæ Ecclesiæ obedientiam detrectarent, Traditiones avversarentur omnes, solum DEI Verbum scriptum admitterent, idque pro libitu truncarent, corrigerent, verterent & inverterent. Et hæc facile, nemine ferè è clero obnitente, cum nullo unquam sæculo, tanta bonarum litterarum ignorantia tan-

Notrorum
Zelus Apo-
st.

Hæresis per
Germani-
am invale-
scit.